

הארץ

נשות הכותל צילום: אוליבייה פיטוסי

דעות

במילוקי למדתי את סוד היהדות

עקוב

רקפת גינסברג

פורסם ב-12:21

לפני 13 שנים שימשתי כשליחת הסוכנות היהודית במילוקי שבוויסקונסין, העיר בה גדלה גולדה מאיר ז"ל. מדובר באותה גולדה מאיר שבממשלתה חוקק חוק גיור ממנו הושמטה במכוון המילה "כהלכה", על מנת לאפשר במשתמע הכרה בגיורים קונסרבטיביים ורפורמים. כך, לראשונה בחיי, פגשתי מקרוב קהילה יהודית מחוץ לגבולות ישראל. אולי בזכות אותה רוח שהוציאה מתוכה את מי שהייתה ראשת הממשלה הראשונה (והיחידה) של ישראל עד כה, נולדה והתפתחה בוויסקונסין קהילה ציונית ששמה את מדינת ישראל בראש מעייניה, ומקפידה להמשיך ולתמוך. היא עושה זאת למרות היחס מצד מדינת היהודים, לא בזכותו.

יותר מעשור מתחמקת המדינה מלהרפא את העניין האחריות על ההצטרפות לעם

הסוגיה, אך זו מעדיפה שלא להחליט ובמקום זה לגרור רגליים ולדחות את הדיונים וההחלטות, בתקווה שהבעיה תעלם מעצמה. בימים אלה החליט בג"ץ שלא להיעתר עוד לבקשות הדחיה, והוא עתיד לפרסם את ההחלטה בימים הקרובים. החלטה זו אמורה לאזן בין טובת המדינה ככלל וטובת הפרטים המגוונים שבתוכה - אבל האם בכלל יש סתירה בין השניים?

כל הפרשנויות, הטורים והדעות של מיטב הכותבים אצלכם במייל

הרשמה בקליק

כצברית שמכירה היטב את מלחמות היהודים בישראל, נדהמתי לפגוש במילוקי רבנים קונסרבטיבים, אורתודוקסים רפורמים וחרדים המנהלים קהילות בסמיכות והואים זה בזה שותפים. קהילות המאמינות באמת - ולא רק מן הפה אל החוץ - ב-70 פנים לתורה, ובכך שיש יותר מדרך אחת להיות יהודי - אין היררכיה בין דרך לרעותה, אלא מרחב עשיר של אפשרויות.

דוגמה טובה לכך קיבלתי באחד החודשים הראשונים שלי בתקופת השליחות. בכניסה למשרדי בפדרציה היהודית עמד רב קהילה אורתודוקסי, חרדי. תמיד אהבתי את השיחות ביננו - הן תמיד גלשו לדיון על הפוליטיקה הישראלית והוא התלהב לנהל אותן בעברית ואנגלית מעורבבות. שיח על פוליטיקה של אישה קונסרבטיבית עם גבר חרדי בישראל היא כידוע סיטואציה נדירה.

הרב נכנס למשרד והתיישב. חשבתי שאולי בא להזמין את משפחתי לארוחת שבת, ובטח לא תיארתי את ההפתעה שעמדה להתרחש. הוא שלף פתק שבו היו רשומים שם ומספר טלפון. "זו אישה, היא רוצה להתגייר", הסביר. "תראי, אני בעצמי לא יכול לגייר אותה. היא לא עומדת בקריטריונים של הגיור שלנו, אבל היא תעמוד בקריטריונים של גיור קונסרבטיבי ורפורמי. אולי תעבירי את המספר למי שצריך?".

פוליטיקה בצד, דרמה גדולה במזה"ת

לא עמדתי בפיתוי ושאלתי אותו איך יתכן שהוא נותן יד לגיור שאינו נתפס בעיניו כנכון. הוא חיך ואמר: "כשיבוא המשיח - הוא יוכיח להם שצדקתי. עד אז, כולנו עם ישראל". המשפט הזה ממשיך להדהד בי גם היום. למה מה שטוב ומצליח במילואקי, לא עובד בישראל? למה שותפות הגורל שכה מובנת מאליה ביהדות התפוצות ומובילה להבנות ושיתופי פעולה, הופכת למאבק כוחות מתיש וכאוב במדינת היהודים?

עוד באותו יום העברתי את הפתק ליעדו, ובחודשים שאחר כך אותה אישה התגיירה בגיור קונסרבטיבי, נישאה, והקימה בית יהודי בישראל. במהלך השנים הבנתי שהמשמעות של הסיפור המשמח הזה היא הרבה מעבר לשיתוף הפעולה בין חרדים לקונסרבטיבים. הוא מקפל בתוכו את ההבנה שמגוון הוא כוח וריבוי הוא פתרון. אותו רב הבין שהוא (כמו גם כל זרם אחר) מוגבל בפתרונות ובאפשרויות שלו, אבל יהדות חיה ונושמת צריכה גמישות ופתרונות יצירתיים, לצד שמירה על עקרונות ואידאולוגיה. לכן שותפים מזרמים שונים מאפשרים לה להתמודד, למצוא דרך, לשתף פעולה ולפתור מצבים מורכבים. אחדות ישראל היא שם המשחק.

בימים אלה של התמודדות עם משבר פוליטי, חברתי וכלכלי מהגדולים שחווינו, בואו נזכור להשתמש בכוחות ההתמודדות שלנו ולא להכחיד אותם. בואו נכיר בתרומתם של הזרמים ליצירת פלורליזם ומגוון בפרקטיקות תפילה, אמונה וגיור. בואו נבין ש-70 פנים לתורה לא אומר שכולם צריכים להסכים על הכל, אבל גם שעד שהמשיח לא יגיע אין דרך אחת טובה מאחרת, וכולנו צריכים לחיות בשלום זה לצד זה.

*הכותבת משמשת כמנכ"לית התנועה המסורתית - תנועת הגג של היהדות
הקונסרבטיבית בישראל*